

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΠΑΤΗΣ ΜΕ «ΤΖΙΡΟΝ» ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΛΙΡΩΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΩΣ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΚΑΙ ΕΦΘΑΣΕ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΠΟΥ ΕΞΑΝΕΜΙΖΕΤΑΙ

Ενώπιον ειδικού δικαστηρίου, το όποιον απειλούν οι κ.κ. Αποστολόπουλος, Δρεπαντίτης, ως πρόεδρος, Κανκός, Παπαζαφειρόπουλος, Κάτελας έφεται, Χασιώτης, στρατιωτικός σύμβουλος α' τάξεως, ως μέλη και Παπαδημητρίου, ως κυβερνητικός επίτροπος, εξεδικάσθη μία εξαιρετικού ενδιαφέροντος υπόθεσις απάτης εις όθρος του δημόσιου και διαφόρων εύσγων ιδρυμάτων έν Βαλουκλή της Κωνσταντινουπόλεως.

Κατηγορούμενοι διά την άπάτην αυτήν ήσαν οι Ν. Κούρτελης, 68 ετών, κτηματίας, έκ Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξάνδρας Η. Κούρτελης και Χρήστος Ακτάρης, σύγγαμρος του πρώτου εκ των κατηγορουμένων. Ώς προς τους δύο τελευταίους ή δική έχωρισθη καθ' όσον ούτοι ολίγας ημέρας μετά την άνάληψιν της διαλευκανώσεως της υποθέσεως από των έλληνικών δικαστικών άρχων έδραπέτευσαν εις το εξωτερικόν, όπου και εύρισκονται μέχρι σήμερον. Διά των Ακτάρην έγινόντο υπό των έλληνικών άρχων έπανελημμένα διαβήματα προς τους έτελικούς άρχους διά την σύλληψιν και έκδοσιν αυτού. Το άποτέλεσμα ήτο να σύλληφθι ό Ακτάρης και να κρατηθι εις τας έλβετικές φυλακάς, έκειθεν δέ έπρόκειτο να έκδοθι εις Ελλάδα, αφού προηγουμένως ένυχοτο ώρισμέναι τυταί δι' αστυλούς. Αι μεσολαβήσασαι όμως πολεμικοί άνωμαλίας δέν έδωσαν τον καιρόν εις την Έλληνικήν δικαιοσύνην να φέρη εις πέρας την έκδοσιν του Ακτάρη.

Η υπόθεσις αυτή της απάτης, άς δια όπλην τριεπίκου δικαστήριον ή σχολή ή έκ τριήμερον, άπεφεν επί τους κατηγορουμένους τό δι'ιγνιώδες ποσόν του ένος εκατομμυρίου χρυσών λιρών Άγγλιας. Αυτό και μόνον είχε νομιμότητα ίκανή διά να καταδείξη ποσόν ή προκειμένη πράξις υπήρξε κάτι τό άσυνήθιστον διά τά δικαστικά χρονικά όχι μόνον της Ελλάδος, αλλά και άλλων μεγαλυτέρων κρατών. Άς ίδωμεν όμως τι προέκυψε εκ της ένερghείας άνακρίσεως και της άκροαματικής διαδικασίας διά την πολυκροτον αυτήν υπόθεσιν:

Εις την Κωνσταντινούπολιν, όπως άναφέρει τό παραμπηκτικόν διωλεγμα του συμβουλίου των πλημμελειωδικών, έξη κατά τά τέλη του παρελθόντος αιώνος ένας πλουσιωτάτος όμογενής, εί Ευρατανία, ό Σπυρίδων Σιδερίδης, ό όποιος εις τά πρώτα ήμίματα της σταδιοδρομίας του δέν ήτο ποτε ένας άσημαντος υπάλληλος της έν Κωνσταντινούπολιν τραπεζής του έπίσης όμογενούς Γεωργίου Χρυσοθήρης. Η εργασιακή ός όμως και ή παρομιώδης τιμότης του έγιναν άφορμή να καταλάβη πολύ γρήγορα άνωτέρας θέσεις και μάλιστα έπισημαστικά. Έκεינו όμως τό όποιον τον έξοθήσε καταληκτικά εις την σταδιοδρομίαν του ήτο ή πρόσ αυτών άμέριστος έκτίμησις και συμπάθεια του εκ των κυριωτέρων μετόχων και γενικού διευθυντού της Τραπεζής Πιέρου Σιδερούπουλου, του όποιου την κόρην Θεοφανώ και ένυμφεύθη άργότερον. Η ήτροδος του πλέον εις την Τράπεζαν και ως μετόχου είχαν εξαασφαλισθι διά της συγγενείας, αλλά και ή γενική διέθυσσις δέν έβράδυνε να περιέλθι εις τας χείρας του. Έγένετο δέ τούτο τό 1899, όποτε άπέθανεν ό ιδρυτής της Τραπεζής Χρυσοθήρης. Από της θείσεως αυτής κατέβηε κάθε προσπάθειαν διά να έπεκταθού αι έρρασιαι της Τραπεζής, τόσα δέ ήσαν τά κέρδη τά όποια άποκόμιζαν ώστε να γίνη ό πλουσιώτερος άνθρωπος της Άνατολής. Ητο μέτοχος εις τας μεγαλυτέρας έταιρίας μετέμων και εις την έκμετάλλευσιν των πετρελαιοπηγών του Βατούμ, διαβέβαιον όσολικον εκ φορτηγών άτμοπλοίων διά την έξυμπτεισιν των έπιχειρήσεων ως και περισσιν κτηματικήν περιουσίαν εις Βάραν,

Κωνσταντινούπολιν και εις άλλας χώρας της Εύρώπης και της Άσίας. Τόσος ήτο ό πλούτος του, ώστε είχε γίνη και πιστωτής της Όθωμανικής Κυβερνήσεως, πλησιον της όποιας έπαίξε ρόλον σπουδαίου παύση.

Την 17ην Φεβρουαρίου του 1913 ό πολυς Σιδερίδης άπεβίωσεν, έπειδή δέ ήτο Ρώσος ύπηκοος, ή διαθήκη του ηνοήθη εις τό ρωσικόν προξενειον, περιστατικόν του άδελφού του Ξενοφ. Σιδερίδου και των εγγάμων άδελφών του Αλεξάνδρας Κούρτελης και Εωλαμπίας Ακτάρη.

Αυτή είχε συνταχθι την 16ην Άπριλίου του 1906, ώς και δέ όπω άμέσως μετά τον θάνατον λάδουν ώρισμένα ιδρύματα 40,000 λιρών Τουρκίας, ή δέ υπόλοιπος περιουσία του άφου ρευστοποιήθι να καταβθι τό πολύ μέχρι της 30ης Φεβρουαρίου 1914 εις την Έθνην Τράπεζαν της Ελλάδος. Όταν δέ και τούτο γίνη τότε να λάβωσι ή σύζυγος του τά 10 % της περιουσίας του, αι δέ δύο άδελφαι του μαζί τά 18 %, τά δέ όλοι πώσωσι ήτοι τά 72 % να γίνωσι τρία ίσα μερίδια και να λάβη άνα έν ό έθνικός μας στόλος, τά έν Βαλουκλή της Κων'πόλεως Έλληνικήν εύαγή, Ιδρύματα και ή Μενάλη του Παναγιό Σχολή.

Μέχρις ότου γίνη ή άναστροφή της περιουσίας ή διαθήκη άρξεν όπω λαμβάνουν μικράν ποσόν ένάντι του μεριδίου των αι προαναφερθέντες κληρονόμοι Ξενοφ, Σιδερίδης, Αλεξάνδρας Κούρτελης και Ακτάρης. Ακτάρης άπεκρίσθη της άπόσεως της δέν λαμβάνει την κληρονομίαν και κυρίως τους γούερους του Σιδερίδου, Κούρτελην και Ακτάρην, οι όποιοι και άπεκρίσαν έπίσης λαγόνων άρραβωνισμάτων της άσθήκης. Κάι χωρίς καν να άσφάδουν καταβώσαν να πείσουν τον Ρώσον πρόξενον να άκυρώσθι τά περί άσφαρείς εις τον έθνικόν μας στόλον μέ τό δικαιολογητικόν ότι Ρώσος ύπηκοος έν έντι τό δικαίωμα να άφήνι χρήματα εις στόλον άλλου κράτους.

Τας μηχανογραφίας αυτές των κληρονόμων του Σιδερίδου έπληροφόρηθι ή Έλληνική κυβέρνησις και μετά έπανελημμένα διαβήματα προς τας ρωσικάς άρχας έπέτυχι, κατά τά τέλη του 1915, από τό Σένάτον την άκύρωσιν της άποφάσεως του προξενείου και την έπικύρωσιν της διαθήκης καθ' όλας της τας διατάξεις. Έν τώ μεταξύ όμως έξέδωσθι εις την Ρωσίαν ή επανάστασις και ή Έλληνική κυβέρνησις δέν κατάβωσσε να λάβη αντίγραφον της άποφάσεως του Σενάτου, διά της όποιος καταχωρήντο τά συμφέροντα του στόλου. Ην άκύρωσιν είχαν εις χείρας τον οι Ακτάρης και Κούρτελης, αυτοί όμως έφόσον εθίγοντο τά συμφέροντά των, είχαν κάθε λόγον να την άκυρώσουν.

Έν τώ μεταξύ οι διαχειρισταί της περιουσίας οι όποιοι δέν ήσαν άλλοι από τους Ξενοφ, Σιδερίδη και τους δύο γαμβρούς του έφρόντισαν να έκποιήσουν τά 16 άτμόπλοια του άποβαίνοντος, τά «Σουλτάνκο», «Αεωνίεσσ», «Αέφη Θεοφανώ», «Μίνας», «Εύαγγελιστρια», «Ποσειδών», «Κόσμος», «Στενημαχος», «Μαριετα», «Ράλλη», «Θεοφανώ Σιδερίδου», «Α

λεξάνδρας», «Χρυσόπολις», «Αθηνάσιος Σιδερίδης», «Χαλκήρως» και «Νίκαια» και να σφετερισθού τό εκ της πώλησεως ποσόν με την δικαιολογίαν ότι δι' αυτού έξώφλησαν διαφόρους έρωτητάς, εις τους όποιους ήτο χρεωμένος ό άποθανών. Συγγράνας δια πλαστών αποδείξεων και έγγραφων ή έπιστολών έπέτυχον να μεταφέρουν εις την μερίδα του Ξενοφ, Σιδερίδου 156,000 χρυσάς λίρας Άγγλιας κατατεθειμένας εις έλβετικές τραπεζάς, ως έπίσης να έξαφανίσουν χρεώγραφα άντιπροσώπων 5280 λιρας και άκόμη μέγα ποσόν έκ ναυλικών φράγκων. Δι' όλων αυτών των διαδοχικών λαθροεργιών τά των καταφόρων να έξαφανίσουν τό μεγαλυτέρον μέρος της περιουσίας και όταν τον Δεκέμβριον του 1924 οι δικαιοϋγοι έξήτησαν την διανομήν της περιουσίας οι διαχειρισταί της δέν έτόκμησαν να εμφανισθού. Τότε ή Διεύθυνσις Κληροδοτημάτων του έθνικού στόλου κατέσχε 31019 λίρας Άγγλιας, αι όποια ήσαν κατατεθειμένα εις την Έθνην Τράπεζαν, συγχρόνως δέ ήγειρεν άγωγήν κατά της Τραπεζής και των κληρονόμων και διαχειριστών της περιουσίας.

Έν τώ μεταξύ όμως οι Ακτάρης και Κούρτελης είχαν έξαφανίσει πάν στοιχείον εκ του οποίου δέν ήτο δυνατόν να άνακαλυφθι ποια ήτο ή πραγματική περιουσία του Σιδερίδου, συγχρόνως δέ είχαν καταθέσει και τό μέρος άκόμη της περιουσίας, τό όποιον έλαγον αυτοί ότι είχαν, ό Σιδερίδης εις τας έλβετικές τραπεζάς. Τότε έκαιε το γαμικόν συμβόλαιον τάς έθνικού μας στόλου να βοηθι στήν έπαισιν, ίνα μη χάσθι τελείως τά δικαιώματα του εκ τό κληροδοτήματος. Ο όμύβασσις ένένετο έπί της περιουσίας την όποιαν ένέφανισαν οι κληρονόμοι του Ακτάρη — Κούρτελης και εξ αυτής έλαβον 18214 λίρας ό έθνικός μας στόλος, 10604 ή Μεγάλη του Γένους Σχολή και 7500 τά έν Βαλουκλή Ιδρύματα.

Η Θεοφανώ Σιδερίδου θίμα και αυτή των συγγενών του συζύγου της έλαβε μόνον 2,500,000 δραχμών ως

ΑΛΕΞ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ

42ο ν

Ο ήρωας μας παρακολούθει την Μαρίναν εις όλον τό διάστημα. Από την τετάρτην ήμέραν διεκρίνεται, ότι ή νέα είχαν άρχίσει να προσέχη πολύ τον Μπαλλετι και ότι διαρκώς με την πάροδον των ήμερών περισσότερον αύθόρμητα τον έπεριποιείτο.

— Άν ή Μαρίνα κατορθώσθι να κατακτήσθι τον Μπαλλετι, έσκέπτετο ό ήρωας μας, θα γίνη εύτυχισμένη. Έινε ό ιδώδης άνδρας, που της χρειάζεται...

Παραμονή άναχωρήσεως, — Ιάκωβε, θα έρθης μαζί μου!

— Μαρίνα, έκανε ό Καζανόβας σοβαρός. Θα έρθω και έγω εις την Μάντουαν. Δέχομαι και να μείνω όσον θα μείντε και σεις. Άλλά θα κατοικήδ ιδιαίτε.

ΤΟ 47^{ΟΝ} ΜΑΘΗΜΑ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

θά δημοσιευθι μεθούριον

El. B. 1. 29 (1941)